

A L'ATENCIÓ DE
FERRAN MARTINEZ

ISABEL BLASCO BELTRÁN, secretària judicial del Jutjat Social núm. 1 de Girona, CERTIFICO que la resolució que es transcriu a continuació, realitzada per l'Equip de Normalització Lingüística dels Jutjats de Girona, és la traducció fidel de l'original redactat en llengua castellana.

**Jutjat Social núm. 1
de Girona**

Av. Ramon Folch, 4-6
17001 GIRONA

ACTUACIONS NÚM. 3/2003
QUANTITAT
SENTÈNCIA NÚM. 154/03

SENTÈNCIA

Magistrat jutge: JAIME YANINI BAEZA

Girona, 9 d'abril de 2003

He vist les actuacions de judici verbal que se segueixen per reclamació de quantitat entre la part demandant FERNANDO MARTÍNEZ MARTÍN i la demandada BANCO SANTANDER CENTRAL HISPANO, S.A.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER. La part actora, en data 31-12-2002, va presentar demanda contra la part demandada, que per torn de repartiment va correspondre a aquest Jutjat i que, amb fonament en els fets que conté l'escrit presentat, demanava sentència estimatòria de la seva pretensió.

SEGON. Admesa a tràmit la demanda es va traslladar a la demandada, es van convocar les parts a l'acte de judici el dia 8-4-2003 a les 10.15 hores, hi van comparèixer la part actora, assistida del lletrat Sr. Pérez Méndez, i la

demandada del lletrat Sr. García Saez, segons consta a l'acta estesa. Obert l'acte la part actora s'aferma en la seva demanda i la ratifica, sol·licita el reconeixement del dret a percebre la compensació de despeses de locomoció que quantifica en la seva demanda i en l'acte de judici en 1.591,88 euros, la part demandada contesta que s'oposa, es practiquen les proves documentals proposades i admeses, en conclusions se sol·licita Sentència de conformitat a les respectives pretensions i les actuacions queden vistes per a sentència.

TERCER. En la tramitació de les presents actuacions s'han observat les prescripcions legals.

FETS PROVATS

PRIMER. L'actor presta els seus serveis per compte de l'empresa demandada al centre de treball de l'Escala, amb la categoria professional d'administratiu nivell 9 i salari anual de 26.083,93 euros (4.340.000 ptes.).

SEGON. L'actor va estar destinat al centre de treball de la demandada a Torroella de Montgrí, on té la seva residència, fins al 26-11-2001, data a partir de la qual va ser destinat amb caràcter definitiu al centre de treball de Palafrugell, distant de l'anterior 17 km.

TERCER. El 20-4-2002 l'actor va anar novament destinat al centre de treball de l'Escala, en què roman, distant del seu lloc de residència 12 Km.

QUART. A conseqüència del canvi de lloc de treball disposat per l'ocupadora, l'actor ha treballat en Palafrugell en el període comprès entre el 20-11-2001 i el 20-4-2002 un total de 112 dies, que comprenen els dissabtes treballats, recorre 34 km diaris en viatge d'anada i tornada per dia treballat que suposen 1.020 km recorreguts fins al 31-12-2001 més 2.788 km recorreguts des de l'1-1-2002 al 20-4-2002.

CINQUÈ. A conseqüència del canvi de treball disposat per l'ocupadora, l'actor ha treballat en l'escala en el període comprès entre el 20-4-2002 i el 7-4-2003 un total de 239 dies, que comprenen els dissabtes treballats, recorre 24 km en viatge d'anada i tornada per dia treballat i que suposa 5.736 km recorreguts.

SISÈ. Segons circular de la demandada, l'import a satisfer als treballadors que ocasionalment utilitzin el seu vehicle particular per al servei d'entitat fora del municipi en el qual es trobi el centre de treball serà de 0,14 euros per quilòmetre recorregut fins al 31-12-2001 i de 0,17 euros per quilòmetre recorregut a partir d'aquella data.

SETÈ. L'horari del servei públic d'autobusos existent entre Torroella de Montgrí i Palafrugell comprèn un servei d'anada a les 7,25 hores amb arribada a les 7,45 hores i servei de tornada amb sortida a les 14,50 hores i a les 18,30 hores, i amb preu d'abonament multiviatge d'1,35 euros per a 10 viatges.

VUITÈ. L'horari del servei públic d'autobusos existent entre Torroella de Montgrí i l'Escala comprèn un servei d'anada a les 7,48 hores, amb arribada a les 8,05 hores i servei de tornada amb sortida a les 14,40 hores i a les 19,50 hores, amb preu d'abonament multiviatge d'1,10 euros per a 10 viatges.

NOVÈ. Es va intentar la conciliació administrativa prèvia.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. Es declara la competència d'aquest Jutjat per conèixer de les qüestions plantejades en el procés tant per la condició dels litigants com per raó de la matèria i el territori, de conformitat amb l'establert en els arts. 1, 2.a), 6 i 10 de la Llei de Procediment Laboral i arts. 9.5 i 93 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

SEGON. A efectes de donar compliment al disposat a l'art. 97.2 de la Llei de Procediment Laboral, els fets que es declaren provats han estat obtinguts, després de la valoració ponderada del conjunt de la prova practicada, dels següents elements de convicció:

Apartat primer: fets incontrovertits.

Apartat segon: document 6 de les actuacions i incontrovertida la distància.

Apartat tercer: document 19 de les actuacions i incontrovertida la distància.

Apartat quart: documents 20 i 28 de les actuacions.

Apartat cinquè: documents 20 i 28 de les actuacions.

Apartat sisè: document 16 de les actuacions, sent a més fet incontrovertit.

Apartat setè: documents 18 i 29 de les actuacions.

Apartat vuitè: documents 18 i 30 de les actuacions.

Apartat novè: documents 7 i 8 de les actuacions.

TERCER. La part actora pretén que li siguin abonades les despeses que ha anat suportant a conseqüència de la decisió empresarial de canviar-lo successivament i en dues ocasions de lloc de treball, per al qual diàriament ha hagut de recórrer en viatge d'anada i tornada les distàncies que s'indiquen als ordinals quart i cinquè del relat de fets provats i que han suposat fins al 31-12-2001 un total 1.020 km recorreguts i des de l'1-1-2002 al 7-4-2003 la de 8.524 km recorreguts, i a raó de 0,14 euros/km l'any 2001 i de 0,17 euros/km a partir de l'1-1-2002, la qual cosa suposa un total a abonar de 1.591,88 euros. A aquest efecte, el nombre de dies que s'estimen treballats en el relat fàctic es correspon amb els coincidents en les propostes que ambdues parts efectuen en els seus respectius escrit i document que figura als folis 20 i 28 de les actuacions, la demandada expressa en aquest últim els dies treballats.

La decisió empresarial d'ambdós canvis de lloc de treball, per la seva part, té el seu fonament en el disposat a l'art. 30 del conveni sectorial de banca, d'aplicació a les parts i aportat a les actuacions, i fora d'això així s'expressa als documents 6 i 19 de les actuacions pels que es disposen els dos canvis de destinació de l'actor, precepte en què s'estableix que les entitats bancàries podran destinar al seu personal per a la cobertura de vacants a llocs de treball situats en un radi de 25 km del que anteriorment ocupessin. Les empreses col·laboren en la solució dels problemes de transport que per això puguin ocasionar als treballadors, i no s'ha qüestionat que a aquesta raó obeeixi la decisió empresarial, ha d'estimar-se que té el degut emparament convencional.

La demandada, que així dedueix que la pretensió actora és insostenible, afirma que l'actor no es troba en la situació prevista en els arts. 28 i 29 del conveni col·lectiu aplicable, en els quals es regula el règim de trasllats i la meritació de dietes i comissions de serveis, i certament així ho entén també la part actora, ja que no empara la seva pretensió en cap dels preceptes esmentats, sinó en el contingut de l'art. 30, regulador, com s'ha dit, dels canvis de lloc de treball en un radi inferior a 25 km. De l'examen del precepte en qüestió en relació amb l'art. 28 del conveni es dedueix un diferent tractament respecte dels canvis de lloc de treball, que d'alguna manera es correspon amb la qualificació introduïda a l'art. 40 de l'Estatut dels treballadors. Efectivament el que els esmentats preceptes convencionals estableixen és la distinció entre canvis de lloc de treball que suposen un trasllat (art. 28 del conveni) i canvis que no constitueixen l'esmentat trasllat (art. 30 del conveni), introduint com a element determinant d'una o una altra categoria jurídica la relativa a la distància entre l'anterior i el nou lloc de treball, de manera que si aquesta és inferior a 25 km. no constituirà trasllat i no regiran les normes de l'art. 28 del conveni, sinó les de l'art. 30 del conveni. Però aquesta distinció de categories jurídiques no és assimilable a la pretensió de la demandada pel que fa a estimar que els canvis de lloc de treball a distàncies inferiors a 25 km no ocasionen l'obligació de rescabalar les despeses ocasionades per tal canvi, ja que això ni es dedueix dels arts. 28 i 30 del conveni ni tampoc de l'art. 40 de l'Estatut dels treballadors. Certament, de la circumstància que convencionalment i legalment s'hagi regulat el règim rescabador del trasllat no es pot deduir que no siguin rescabables les despeses suportades pel treballador a causa dels altres canvis de lloc de treball que jurídicament no mereixen l'esmentada qualificació.

Efectivament, la circumstància que el conveni col·lectiu possibiliti a l'ocupador l'ús de la facultat de donar cobertura a les places vacants mitjançant el canvi de lloc de treball en un radi de fins a 25 km no constitueix una facultat d'exercici absolut que li permeti d'eludir les seves responsabilitats a sufragar les despeses que per això puguin originar-se, i a aquest efecte el mateix art. 30 del conveni estableix la col·laboració de l'empresa a la solució dels problemes de transport, que només pot entendre's en el sentit pretès per l'actor de ser indemnitzat per les despeses, a falta d'un altre acord entre les parts. Això és a més coherent amb la previsió que es pot deduir de l'art. 26.2 de l'Estatut dels Treballadors, en el sentit que és l'empresa la que ha d'indemnitzar les despeses que s'originin el treballador per conseqüència de la prestació del treball, ja que com ha assenyalat el TSJ de La Rioja en Sentència de 27-7-2000 i el TSJ Catalunya, entre altres, en sentències de 3-7-1991, 19-7-1993,

30-5-1994, 5-7-1996, 11-11-1996, 16-7-1997 i 13-11-1997, encara que no apareix regulat de manera expressa en l'Estatut dels Treballadors, l'abonament d'indemnització per majors desplaçaments derivats dels canvis de lloc de treball, quan no impliquen canvi de residència del treballador, pot trobar el seu suport en el principi que exigeix la necessitat de mantenir l'equilibri entre les parts derivat d'un contracte de treball, sempre que s'acrediti la realitat dels concrets perjudicis causats, llevat que en el conveni col·lectiu o qualsevol altre tipus d'acord d'empresa s'ha establert quantitat o abonament diferent com a plus de transport o locomoció, la qual cosa necessita atendre al cas concret, ja que en uns supòsits tal canvi de lloc de treball ocasionarà un agreujament de condicions per al treballador mentre que en altres no li ocasionarà cap gravamen, sinó fins i tot un avantatge, com per exemple quan la nova destinació està més pròxima al seu lloc de residència.

QUART. En el cas examinat ha d'estimar-se que la decisió empresarial de disposar el canvi de lloc de treball de l'actor per dues ocasions ha introduït un desequilibri en les prestacions originàriament convingudes entre ambdues parts, quan ha agreujat les condicions laborals de l'actor ocasionant la despesa addicional per transport que anteriorment a les decisions esmentades no suportava i que s'ha materialitzat en fer a les seves expenses sengles recorreguts de 1.020 km fins al 31-12-2001 i de 8.524 km des de l'1-1-2002 al 7-4-2003. Tal agreujament de les condicions en què l'actor presta els seus serveis va haver de comptar, com s'estableix a l'art. 30 del conveni, amb la col·laboració empresarial encaminada a solucionar els problemes de transport ocasionats al treballador, però de les proves practicades no es dedueix que hagi existit cap aportació empresarial a aquesta solució sinó, més al contrari, una passivitat que ha donat lloc a que hagi estat l'actor el que exclusivament ha hagut de proveir-se dels corresponents mitjans de transport i suportar-los a càrrec seu, conclusió que es dedueix del fet que no s'ha qüestionat que l'actor ha acudit al seu treball durant tot el període al qual es refereix la reclamació que formula.

Apreciat que ha existit un agreujament de les condicions laborals de l'actor, és procedent també estimar que és susceptible de ser rescabada, com s'ha argumentat en el Fonament de Dret anterior, i a aquest efecte afirma l'actor que aquest rescabament ha d'efectuar-se en la quantia que la pròpia demandada estableix per a les despeses degudes a l'ús de vehicle particular per atendre les necessitats del treball, en la mesura que la demandada sosté que, en aquest cas, aquest rescabament hauria d'arribar a l'import del transport públic.

Certament entre el lloc en què originàriament prestava els seus serveis l'actor, i a més té la seva residència, i els nuclis de població dels dos centres de treball als quals successivament ha estat destinat existeix servei de transport públic de viatgers per carretera, però el seu horari no és compatible amb l'horari de treball de l'actor, com es dedueix de l'establert als ordinals setè i vuitè i el disposat a l'art. 25.2 del conveni aplicable, que determina un horari ordinari de feina de 8 hores a 15 hores. És clar que es podria haver trobat una fórmula que permetés que l'actor usés aquest servei d'autobusos reduint així el gravamen rescabable, però per a això hauria estat necessària la col·laboració empresarial que estableix l'art. 30 del conveni, per exemple adequant la jornada de treball de l'actor a l'horari d'autobusos

corresponent, però com que no ha existit aquesta col·laboració tampoc pot pretendre la demandada beneficiar-se de les conseqüències favorables que d'ella s'haurien deduït quan simplement ha eludit tota responsabilitat. Per això ha d'estimar-se que l'actor ha actuat amb la diligència deguda efectuant els recorreguts, que la demandada li ha imposat a causa dels canvis de destinació, usant del seu vehicle propi. A aquest efecte s'estima també degudament ponderada la pretensió actora de ser rescabatat per l'ús del seu vehicle en la mateixa quantia a què la demandada ha disposat que ho serà l'ocupació de vehicle propi per realitzar serveis ocasionals per a l'entitat, ja que no es troba cap raó per estimar que l'ús ocasional del vehicle propi hagi de rescabalar-se en import diferent a l'ús continuat quan està imposat per les condicions en què ha de portar-se a terme el canvi de lloc de treball unilateralment disposat per la demandada.

De conformitat amb l'argumentat, haurà d'acollir-se la demanda, declarant el dret de l'actor a ser rescabatat en l'import de 1.591,88 euros pels recorreguts efectuats fins al seu lloc de treball en el període comprès entre el 20-11-2001 i el 7-4-2003 i condemnar la demandada a l'abonar-lo.

CINQUÈ. De conformitat amb l'establert a l'art. 189.1 de la Llei de Procediment Laboral, contra aquesta resolució no es pot interposar recurs, per raó de la quantia.

DECISIÓ

Decideixo estimar la demanda que origina aquestes actuacions, condemnar l'empresa BANCO SANTANDER CENTRAL HISPANO, S.A. perquè aboni a FERNANDO MARTÍNEZ MARTÍN l'import de 1.591,88 euros pel concepte de rescabament de les despeses que se li han ocasionat en el període comprès entre el 20-11-2001 i el 7-4-2003 a causa del canvi de lloc de treball del qual ha estat objecte.

Notifiquen aquesta resolució a les parts i advertiu-los que en contra no es pot interposar recurs, per raó de la quantia.

Expediu testimoniatge d'aquesta Sentència, que s'unirà a les actuacions i deixeu l'original al llibre de sentències.

Així ho mano i ho signo.